

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-330
2600 Glostrup

Rødovre, den 17. oktober 2013

**Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af hundeloven/
j.nr. 2013-15-25-06552.**

Fødevarestyrelsen har den 20. september 2013 sendt udkast til ændring af hundeloven i høring.

Forslaget har angiveligt primært til formål at tilpasse hundeloven, efter at hundene ikke længere skal være omfattet af loven om mark- og vejfred, at præcisere bestemmelsen om aflivning af hunde, der ved overfald har skambidt mennesker eller andre hunde, samt at implementere ændringer på baggrund af anbefalingerne fra Justitsministeriets Udvalg om hunde. Lovforslaget indeholder desuden Fødevarerministeriets overvejelser om forbuddet mod 13 hunderacer, der dog fastholdes.

Sammen med dette lovforslag er det tidligere forslag til ændring af Lov om mark- og vejfred genudsendt i fornyet høring, således at de interesserede parter kan fremføre en fælles holdning til begge forslag. Danmarks Jægerforbund har den 8. august 2013 indgivet høringssvar til forslaget om ændring af mark- og vejfredsloven, og vi skal pointere, at vi fastholder vore bemærkninger til dette lovforslag.

Inden vi kommenterer på nærværende lovforslags enkelte punkter, skal vi fra Danmarks Jægerforbunds side give følgende indledende bemærkninger:

Som udgangspunkt giver det ikke umiddelbart anledning til bemærkninger, at hunde tages ud af Loven om mark- og vejfred og flyttes over i Hundeloven, men det forudsætter naturligvis, at de vigtige bestemmelser, som hidtil har stået i mark- og vejfredsloven om håndtering af omstrefjende hunde m.v. følger med over i Hundeloven.

Samtidig skal vi fastholde de bemærkninger, som Danmarks Jægerforbund har indgivet til Justitsministeriet den 23. september 2009 i forbindelse med forslag til ændring af hundeloven og dyreværnsloven, bemærkninger fra den 15. februar 2010 i forbindelse med delbetænkningen om farlige hunde, bemærkninger fra den 28. februar 2011 i forbindelse med betænkning om revision af hundeloven samt som nævnt ovenfor vores høringssvar afgivet d. 8. august 2013 om ændring af Lov om mark- og vejfred.

Endvidere skal vi henvise til skrivelse af 15. juni, som Danmarks civile Hundeførerforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Dansk Kennel Klub, Friluftsrådet, Landbrug & Fødevarer samt Danmarks Jægerforbund

sendte til Fødevarerminister Mette Gjerskov i forbindelse med forarbejdet til ændring af hundeloven.

Hvad angår den del af baggrunden for lovforslaget, der vedrører forbud mod visse hunderacer, har Jægerforbundet den principielle opfattelse, at hundes aggressivitet ikke entydigt kan henføres til bestemte racer, og at forkert avl, forkert opdræt og manglende færdigheder hos ejeren kan medføre farlig adfærd hos alle hunderacer.

Vi er derfor som udgangspunkt imod raceforbud, men vi er samtidig opmærksomme på, at enkelte hunderacer er decideret fremavlet med aggression for øje. Vi jægere færdes typisk med vore hunde uden for offentlige arealer og støder derfor kun i begrænset omfang på hundene fra forbudslisten, men i lyset af, at Rigspolitiets statistik viser, at kun 2 % af hundene forårsager hele 40 % af de sager, der er så alvorlige, at de ender som politisager, tyder det på, at disse hunde er mere farlige end andre. De fleste af de forbudte hunde i Danmark, er - så vidt vi ved - af pitbulltype, hvorfor et fortsat forbud mod denne del af hundene på forbudslisten bør overvejes.

I bemærkninger til lovforslaget nævnes, at lovforslaget ikke forventes at medføre økonomiske omkostninger af betydning for det offentlige, hvilket er i skærende modstrid med bemærkningerne om inddragelse af sagkyndige i skambidssager og øget sagsbehandling hos politiet i forbindelse med aflivningssager. Dertil kommer politiets arbejde med indfangning m.v. af de omstrejfende hunde. Det er derfor helt urealistisk at antage, at lovforslaget ikke indebærer økonomiske omkostninger hos det offentlige, med mindre man da allerede nu er bevidst om, at politiet ikke skal bruge ressourcer på opgaverne.

Hvad angår de enkelte punkter i det konkrete lovforslag, giver de anledning til følgende bemærkninger:

Ad. pkt. 1: Danmarks Jægerforbund har forståelse for, at hunde skal bære halsbånd med ejeroplysninger, og vi har ingen bemærkninger til, at man udskifter kravet om ejernavn med et krav om telefonnummer, men som vi tidligere ved flere tidligere lejligheder har bemærket i vore høringssvar, kan kravet om halsbånd i visse situationer være problematisk i jagtsituationer, hvor hunde kan komme til at hænge fast og derved blive kvalt. Dette er særligt udtalt for gravsøgende hunde, men også for hunde, der arbejder ovenpå jorden.

Jagtlovgivningen kræver brug af hundene, så der bør gives en mulighed for, at jagthunde i visse situationer kan fritages for kravet om halsbånd under jagtudøvelsen. Dette vil naturligt medføre, at hunde, der i perioder under jagten er væk fra deres fører, af udenforstående kan opfattes som omstrejfende med risiko for, at de bliver optaget og indbragt på pensionater eller afleveret til politiet. At indbringelsen af en hund i en sådan situation kan betyde udgifter for ejeren til pasning m.v. må vi leve med, men der bør ikke i sådanne situationer udskrives bøder for "omstrejfende" hunde al den stund, at hunden ikke er omstrejfende, men blot "på arbejde", som jagtlovgivningen kræver.

Ad. pkt. 5: Her er der i § 3, stk. 2 forsøgt indføjet de regler om optagelse m.v. af omstrejfende hunde, som tidligere stod i Lov om mark- og vejfred. Her er indføjet en bestemmelse om, at den optagelsesberettigede ikke er erstatningsansvarlig, hvis hunden under optagelsen *undtagelsesvist* kommer til skade eller omkommer. Her er tale om en hensigtserklæring og et slag i luften, idet en hund jo forhåbentlig ikke skal optages gentagne gange, så hvordan kan man da vide, om det er en undtagelse, hvis den kommer til skade første gang, den optages? Ændringen er overflødig, da det allerede af den efterfølgende tekst fremgår, at nedskydning m.v. kun må ske efter nærmere angivne bestemmelser.

Desuden er mark- og vejfredslovens bestemmelser om, at den optagelsesberettigede kan få godtgørelse for fodring og pasning af optagne hunde fjernet. Det anføres, at årsagen er, at bestemmelsen sjældent bruges, og at beløbene, der skal betales, er ude af trit med virkeligheden. Det er imidlertid ikke rimeligt, at det er den forurettede, på hvis ejendom hunden uberettiget strejfer, der udover at skulle have besværet med at indfange dyret også skal betale regningen for, at hundeejere ikke holder deres dyr hjemme.

I lighed med princippet i miljølovgivningen om, at det er forurenere, der betaler, skal det også her være sådan, at det er lovovertræderen (hundeejeren), der skal bære omkostningerne ved, at hans dyr ikke holdes hjemme. Bestemmelsen om betaling af optagelsespenge bør derfor fastholdes, og beløbene bør justeres, så de svarer til de faktiske udgifter ved at fodre og passe dyrene.

Endvidere er den hidtidige bestemmelse om, at omstrejfende hunde i visse situationer kan nedskydes, fjernet. Vi kan undre os over, at da man i 2004 lavede en gennemgribende vurdering af loven om mark- og vejfred fandt det da nedsatte *Udvalg til forenkling af Lov om mark- og vejfred*, at loven på dette punkt var relevant i dens nuværende form, og udvalget konkluderede, at loven havde en væsentlig præventiv effekt, der var medvirkende til at sikre, at dyreejere (hundeejere) holdt deres dyr hjemme. Udvalget anbefalede da også, at loven blev opretholdt i den nuværende form, hvilket også skete.

Bortfaldet af bestemmelsen harmonerer samtidig ikke med de meget store anstrengelser man i disse år gør, for at sikre bedre vilkår for det trængte markvildt. **Nedskydning af omstrejfende hunde sker formentlig kun i ganske få tilfælde årligt, men Danmarks Jægerforbund skal inderligt opfordre til, at bestemmelsen opretholdes.**

Vi skal i den sammenhæng på kraftigste pointere, at Danmarks Jægerforbund absolut ikke har noget ønske om at nedskyde andres hunde, og at det kun er som den yderste konsekvens, når hundeejere gentagne gange har vist, at de ikke vil respektere loven, at nedskydning kan komme på tale. Det er netop tilfældet, som loven er i dag, hvor der er en række betingelser, som skal opfyldes, før nedskydning kan blive aktuelt (og der er således i disse tilfælde ikke tale om selvtægt, som det i bemærkningerne til lovforslaget ellers antydes). Men der eksisterer et behov for at kunne agere i forhold til uansvarlige dyreejere, idet alene truslen om nedskydning har en betydelig præventiv effekt, som truslen om bøder ikke har vist sig at have.

Endelig fremgår det af lovforslaget, at hvis den optagelsesberettigede ikke selv er i stand til at optage en omstrejfende hund, retter man henvendelse til politiet, der så lader hunden optage. Det virker besynderligt, at man antager, at politiet er i stand til at fange hunden, når andre ikke kan, og Jægerforbundet forholder sig meget skeptisk til, hvorvidt politiet har de fornødne ressourcer til at løfte denne opgave.

Ad pkt. 10: Her præciseres bestemmelserne for aflivningspåbuddet for hunde, der ved overfald skambider mennesker eller andre hunde. Vi hilser med tilfredshed, at man henholder sig til den nedsatte arbejdsgruppes definitioner af såvel ”overfald” som ”skambid”, således at kravet om aflivning på grund af overfald og skambid skal ske på baggrund af henholdsvis direkte aggressiv adfærd og patologisk definerede skader.

Herved undgår man kravet om aflivning i de mange situationer, hvor hunden som resultat af en helt normal hundeadfærd ”kommer til/tvinges til” at bide (selvforsvar, beskyttelse af ejer, ejendom m.v.), eller hvor der er tale om bidskader af ubetydelig karakter. Danmarks Jægerforbund kan derfor støtte ændringen i denne paragraf.

Ad pkt. 13: I fortsættelse af ovenstående, kan Danmarks Jægerforbund støtte, at der ved afgørelse om aflivning af hunde skal foretages en hundesagkyndig undersøgelse, hvor omstændighederne omkring bidepisoden skal indgå. Herved fritages politiet for alene at stå med vurderingen af, hvorvidt en bidepisode kræver aflivning efter bestemmelserne om overfald og skambidning.

Danmarks Jægerforbund skal anbefale, at de hidtil gældende regler i Lov om mark- og vejfred ang. muligheden for nedskydning af omstrejfende hunde i helt særlige tilfælde fastholdes i sin nuværende form i den nye hundelov. Alternativt kan vi som nævnt i skrivelsen af 15. juni 2013 acceptere, at beslutning om nedskydning ikke træffes på baggrund af en personlig vurdering af den forurettede, men at beslutningen træffes på baggrund af en vurdering af en myndighed. Endelig skal vi anbefale, at der gives mulighed for, at jagthunde i visse situationer fritages for halsbåndskravet. Med disse bemærkninger kan Jægerforbundet støtte lovforslaget.

Med venlig hilsen

Danmarks Jægerforbund

Claus Lind Christensen
Formand